

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

07. 10. 2024 - 13. 10. 2024

motto týdne:

„Nedávej mi chudobu ani bohatství.“

PONDĚLÍ 07. 10. památka Panny Marie Růžencové

Gal 1,6-12; Žl 111,1-2.7-8.9+10c Komentář: **Lk 10,25-37**

Kněz i levita měli málo času, byli zřejmě zaneprázdněni posvátnými záležitostmi pro Hospodina. Cesta k našemu Pánu však vede skrz záchranu otloukaných...

ÚTERÝ 08. 10. sv. Pelágie, panny a mučednice

Gal 1,13-24; Žl 139,1-3.13-14ab.14c-15 Komentář: **Lk 10,38-42**

„Pane, řekni jí něco, rozsud' nás, nenech to tak,“ říkáme i my často v modlitbě. Spočínutí u Pánových nohou je však možné i při práci pro druhé.

STŘEDA 09. 10. sv. Dionýsia a druhů, biskupa, mučedníků

Gal 2,1-2.7-14; Žl 117,1.2 Komentář: **Lk 11,1-4**

Chut' naučit se správně modlit! Mám ji, nebo je modlitba spíš stereotypní přítěží? Základní prosby načrtnuté Pánem ať jsou pro mou duši inspirací.

ČTVRTEK 10. 10. sv. Daniela Comboni, misionáře

Gal 3,1-5; Žl 1,69-70.71-72.73-75 Komentář: **Lk 11,5-13**

*Ano, prosit o rozumné věci. O dary Ducha svatého. Nejen o rybu, vejce...
Náš Pán dává své dary rád. Jej nikdy „neotravujeme“.*

PÁTEK 11. 10. sv. Jana XXIII., papeže

Gal 3,7-14; Žl 111,1-2.3-4.5-6 Komentář: **Lk 11,15-26**

Podezíravost Ježíšových učedníků je nám povědomá. I dnes mnozí vidí v autentických postojích papeže Františka nebezpečí. Chci a dovedu odložit předsudky?

SOBOTA 12. 10. sv. Radima, biskupa

Gal 3,22-29; Žl 105,2-3.4-5.6-7 Komentář: **Lk 11,27-28**

Výzva pro mě. Budu-li slyšet jeho slovo a zachovávat jej, budu nositelem Ježíšova poselství. Jako Maria, jeho Matka!

28. neděle v mezidobí - Cyklus B - 13. 10. 2024

Když položíme dětem otázku, čeho by chtěly v životě dosáhnout, často odpoví, že by chtěly být bohaté. Bohatství je znamením hojnosti, zabezpečení, jistoty. Nemusíme se omezovat. Ale bohatství může člověka také velice okrást.

Prosme dnes za bohaté lidi a za jejich svět.

1. ČTENÍ *Kniha Moudrosti je nejmladší ve Starém zákoně. Autor v této části „zpívá“ chvalo zpěv na moudrost. Uvědomuje si, že i král je smrtelný obyčejný člověk. Proto prosí o moudrost, která zde neoznačuje vzdělanost či chytrost.*

Moudrost označuje něco, co má charakter živé Boží milosti, zvláštního daru. Přesnější odpověď najdeme až o sto let později v Novém zákoně.

MDR 7,7-11

Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti v úděl jsem přijal. Jí jsem dal přednost před žezly a trůny a bohatství ve srovnání s ní jsem pokládal za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, protože všechno zlato je vzhledem k ní jen troška písku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro. Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž nehasne její záře. Spolu s ní se mi dostalo všeho dobra a skrze ni nespočetného bohatství.

ŽALM 90,12-13.14-15.16-17

Teprve když člověk zjistí, že hranice života, času nejsou jen omezením, ale i cestou k moudrosti, může naplno zpívat tento žalm. Opřeme se s důvěrou o Boha a připojme se k žalmistovi.

Odpověď: Nasyť nás, Pane, svou slitovností, abychom se radovali.

**Nauč nás počítat naše dny,
ať dojdeme k moudrosti srdce.**

**Obrat' se, Hospodine, jak dlouho ještě budeš čekat?
Slituj se nad svými služebníky!**

**Nasyť nás brzy svou slitovností,
ať jásáme a radujeme se po celý život!
Potěš nás za dny, kdy jsi nás soužil,
za léta, kdy jsme zakoušeli zlé.**

**Nechť se ukáže tvým služebníkům tvoje dílo,
tvá sláva jejich synům.**

**Ať je nad námi dobrotivost Pána, našeho Boha,
dej zdar práci našich rukou,
dej zdar práci našich rukou!**

2. ČTENÍ

Propracovaný text listu Židům obhajuje legitimitu Kristova kněžství, a tím také vykoupení. Ve 4. kapitole předkládá důkazy z Písma. A právě tyto důkazy autor podtrhuje slovy, která dnes čteme. Jde mu o moc a sílu Božího slova.

Žid 4,12-13

Boží slovo je (plné) života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a pronáší soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukrýt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zodpovídat.

EVANGELIUM

Pokračujeme v textech, které jsou v rámci Markova evangelia věnovány učedníkům. Oni mají především porozumět. Život věčný není jen otázkou splnění předpisů (viz Mk 10,2 – minulá neděle). Jde o svobodu srdce, v níž opustíme vlastní svět jistot a opřeme se o Boha. Proto je důležité číst nejen první část úryvku (Mk 10,17-22), ale i druhou (v. 23-31). Bůh skutečně náš život a naše srdce naplní.

Mk 10,17-30

Když se (Ježíš) vydával na cestu, přiběhl nějaký (člověk), poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu odpověděl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: `Nezabiješ, nezcizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!“, On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí.“ Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ On pro to slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: „Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“ Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu mu řekl Petr: „My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš odpověděl: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný.“

K ZAMYŠLENÍ

Nejeden člověk si posteskuje, když vidí někoho v krásném autě či luxusní vile. Bohatství však má svá rizika. Vzdát se jistoty, kterou bohatství poskytuje, může být pro mnohé neřešitelné. Nedokážou to. Nejde o to, že nemáme vytvářet jistoty, šetřit na horší časy atd. Ježíš mluví o závislosti, o poutech, která člověka sevrou tak, že není svobodný. Zmíněný člověk v evangeliu nedokázal opustit svůj svět bohatství. Dokázal Boha uctívat pouze v omezeném prostoru, který vymezilo jeho bohatství. Příklad s velbloudem a jehlou ukazuje tento paradox. Podstatné je však to, co v textu evangelia navazuje! Ti, kteří dokázali opustit své bohatství, se Boží milostí stávají nesmírně bohatými. A zkušenost to potvrzuje.